

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מציעה דף ק"ז ע"א*

אילן הנטוע במקום אחד ושרשיו או ענפיו במקום אחר של מי הפירות?

שמואל	רב	
יחלוקו	לבעל השרשים	אילן הנטוע בשדה אחת ושרשיו בשניה ¹
יחלוקו	רש"י: יחלוקו תוס': לבעל הנוף	אילן ושורשיו הנטועים על שתי שדות ונופו נוטה לאחת מהן ²
יחלוקו	יחלוקו	אילן ששורשיו וענפיו נטועים על שתי שדות, אולם יותר פירות נוטים לשדה אחת ³
לבעל השרשים	לבעל השרשים	אילן הנטוע כולו בשדה אחת וענפיו נוטים לשדה אחר ⁴

שיעור וצורת המדידה של אגפי ניגרים ונהרות

תוס'	רש"י	
מדוד אותם שחוקות בהרחבה	לא תדקדק בהן להרחיבן	ד' אמות דאניגרא ⁵
תנם באומד הדעת ושיהיו ניכרים לעינים ⁶	תנם באומד הדעת ושיהיו ניכרים לעינים ⁷	ד' אמות דאנהרא ⁵
ב' אמות לתוכה, ואמה מכאן ואמה מכאן	X	(תד"ה בתרי) אמת בית השלחין

¹ כן פירש"י את מחלוקת רב ושמואל, ותד"ה אילן כתב שאין נראה כפירושו, וביאר בתור"פ שלשון נוטה קאי הענפים ולא השורשים.

² לרש"י זה המקרה של הברייתא שלכו"ע יחלוקו. ולתוס' זה המקרה שנחלקו בו רב ושמואל, רק שפירשו שלא כל הנוף נוטה לצד אחד אלא רק חלקו.

³ תוס' העמידו שזה המקרה של הברייתא שלכו"ע יחלוקו.

⁴ זה המקרה בסוגיא בב"ב דף כ"ז ע"ב. אמנם ראה שם בתוס' ד"ה ואחד, שכתבו שלרש"י בסוגין הסוגיא בב"ב היא תלויה במחלוקת רב ושמואל והיא אליבא דרב, והבינו שמ"ש רש"י כאן נוטה גבי השורשים גם במקרה שבסוגיא בב"ב ס"ל שהנטיה היא של השרשים. אולם רש"י עצמו בב"ב בד"ה הנוטה, פירש שהנטיה שם היא לגבי הנוף כמו שכתבו התוס' כאן.

⁵ כתבו תד"ה בתרי בסופם, דא"נ ד' אמות דהכא הינו ב' אמות של תוכה ואמה מכאן ואמה מכאן. אולם הפירוש הפשוט ופירש"י הכוונה לד' אמות מכל צד של אגפי האניגרא והנהר.

⁶ פירשו תוס' שלהיות והולכים ספינות בנהר וצריך להשאיר ריוח הרבה למושכי הספינות, לכך צריך שיהיו מרווחות יותר.

⁷ דאל"כ אם יוזק הנהר ע"י שיקריבו את זריעתן אליו, יהיה היזק דרבים ומי ימחול.